

[Poul Møller.]

man derimod ved en engrosafgift naturligvis ikke behøvede at have detailhandelen og de små håndværksmestre under kontrol.

Det ville have været rart, om lovforslaget havde været ledsaget af nogle bemærkninger om, dels hvad denne administration vil koste, og hvor meget mandskab der skal bruges, dels hvad det vil koste erhvervslevet. Højtærede statsminister, jeg stiller i øjeblikket et spørgsmål til den højtærede finansminister, hvis han må have lov at høre efter. (*Statsministeren* [Kampmann]: Det må han godt!). Tak. Jeg vil gerne stille den højtærede finansminister det spørgsmål: hvad skal der bruges af penge for staten til administration af omsætningsafgiften i detailledet, og har man nogen beregning over, hvad det vil koste erhvervslevet? Hvor mange embedsmænd skal anvendes, og hvor mange af disse skal være kvalificerede, d. v. s. hvor mange skal f. eks. toldvæsenet bruge ekstra i assistentklasse og hvor mange kontorister for at kunne klare både kontrollen og centraladministrationen af denne detaileddsafgift?

Dernæst vil jeg gerne spørge, om den højtærede finansminister er overbevist om, at de mindre forretninger, de helt små butikker og håndværksvirksomheder overhovedet kan klare denne regnskabsmæssige opgave, og om det er praktisk at lægge det regnskabsmæssige ansvar ud til disse godt 100 000 små virksomheder landet over og give dem en økonomisk byrde og måske en opgave, de ikke kan magte, med de virkninger, at de senere bliver straffet herfor.

Jeg synes ikke, der i betænkningen er redegjort for, hvorfor man har forladt den gamle opfattelse, at engrosbeskatning var at foretrække, og vi har ikke fra finansministerens side fået en virkelig fremstilling af hvorfor. Vi ved derimod, at for nogle måneder siden bad man embedsmandsudvalget om at lave en tilsvarende betænkning som denne, men om en engrosafgift. Mig bekendt er det arbejde ikke blevet gennemført, og vi har altså ikke nogen pendant til denne undersøgelse af detaileddsafgiftens administration. Vi har ikke fået denne undersøgelse, og vi har derfor ikke noget materiale, på grundlag af hvilket vi kan bedømme, om en engrosafgift kan administreres, således som man her mener

at en detaileddsafgift kan, og måske lettere. Er det rimeligt at bryde arbejdet af på denne manér og pludselig beslutte sig for detaileddsafgiften, uden at embedsmandsudvalget er blevet færdig med behandlingen af engrosledet?

Med hensyn til denne betænkning om detaileddsafgiften vil jeg spørge den højtærede finansminister: ville det ikke have været rigtigt, om den var blevet offentliggjort i god tid forinden, så den kunne være blevet gjort til genstand for en debat? Havde det ikke været rimeligt, om butikshandelens organisationer og disses medlemmer havde fået lejlighed til at sætte sig ind i hele det apparat, som de måske fra 1. april skal tjene og betjene, for at det hele kan glide? Man har haft tid nok. Denne betænkning er ikke blevet færdig i går eller i forgårs, men det er først i går eller i forgårs, man har udleveret den til andre end ministrene. Den har formentlig ligget i mange måneder på regeringens bord, og man kunne derfor have valgt en fremgangsmåde, der havde været mere betryggende.

Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om det slet ikke giver ham anledning til overvejelser, at fællesmarkedet har valgt at arbejde med andre former for omsætningsafgift end detaileddsafgiften, og at man i fællesmarkedet overvejer en harmonisering — kan man vel kalde det — af afgiftssystemerne. Har dette slet ikke givet den højtærede finansminister anledning til at stille sig selv det spørgsmål, om tidspunktet nu, 14 dage før den 1. april, var det rigtige til at prøve på at få gennemført en omsætningssskat i detailledet? Det forekommer derfor os, at grossistbeskatningen må være lettere og må foretrækkes.

Specielt vil jeg gerne sige om tøjskatten, at jeg kan ikke se, der er nogen retfærdighed i at hævde, at hvis merindtægtsfradraget skal bibeholdes, så er det tøjskatten, der må holde for. Det minder mig da fuldstændig om Wessels digt „Smeden og bageren“. Tekstilhandlerne har dog intet som helst ansvar for, at den højtærede finansminister foreslår merindtægtsfradraget ophævet, og at de skal rammes og have den besked i en fremsættelsestale: I kan have det så godt; hvis bestemmelsen om merindtægtsfradraget skal indsættes igen, må det gå ud over tekstilhandelen, så må det gå ud over